Dosarul nr. 4r-3921/25 Judecătoria Străşeni (sediul Central)
4-24051023-02-4r-06102025 Judecător: Mihaela GROSU

D E C I Z I E
În numele Legii

06 octombrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Iurie ȘALOPA, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Străşeni (sediul Central) din 08 septembrie 2025, în cauza contravențională la contestația lui Leonid BATRAC împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei contravenționale emise la 28.03.2024, în temeiul art. 236 alin. (3) din Codul contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 13 iunie 2025 până la 08 septembrie 2025;
- în procedura instanței de recurs, de la 06 octombrie 2025 până la 06 octombrie 2026.

Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor dosarului și în limitele motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru –

C O N S T A T Ă:

1. La 28 martie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Gabriel CEBOTARI, a întocmit în privința lui Leonid BATRAC procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 588145, și decizia de sancționare reținând că, la aceeași dată, ora 00:13, pe traseul R1 Chișinău–Ungheni–Sculeni–frontiera cu România, km 36, acesta ar fi condus automobilul de model „Nissan Qashqai”, cu numărul de înmatriculare *****, cu viteza de 97 km/h, încălcând pct. 47 subpct. (1) din Regulamentul circulației rutiere. Fapta a fost încadrată juridic în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1 500 lei, și 5 puncte de penalizare.

2. La 11 aprilie 2024, Leonid BATRAC a contestat procesul-verbal și decizia de sancționare. În motivarea contestației, acesta a negat săvârșirea faptei și a susținut că actul de constatare nu descrie cu suficientă precizie locul pretinsei contravenții, indicarea generică a traseului și a kilometrului 36 nepermițând stabilirea regimului de viteză aplicabil sectorului respectiv. Totodată, a invocat că în procesul-verbal nu au fost indicate tipul, modelul, seria ori numărul de identificare al mijlocului tehnic utilizat la măsurarea vitezei, iar imaginea prezentată de poliție era neclară. În aceste condiții, a susținut că

vinovăția sa nu este dovedită prin probe pertinente și concludente și a solicitat anularea procesului-verbal, anularea sancțiunii și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 08 septembrie 2025, contestația depusă de Leonid BATRAC a fost admisă. Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria MAI06 nr. 588145 din 28 martie 2024 au fost anulate, iar procesul contravențional intentat în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional a fost încetat.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut, în esență, că materialele cauzei nu permit stabilirea cu certitudine a locului exact al pretinsei contravenții și, implicit, a limitei de viteză aplicabile sectorului de drum. De asemenea, în procesul-verbal nu a fost identificat mijlocul tehnic cu care ar fi fost măsurată viteza, iar planșa fotografică anexată nu permite distingerea clară a modelului automobilului și a locului săvârșirii faptei. Prima instanță a mai constatat că materialul probator administrat de agentul constatator nu este suficient pentru a răsturna prezumția de nevinovăție.

4. Nefiind de acord cu hotărârea, agentul constatator Iurie ȘALOPA a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că procesul contravențional are drept scop constatarea contravenției, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției, iar constatarea faptei presupune colectarea și administrarea probelor de către agentul constatator. Acesta a susținut că procesul-verbal a fost întocmit pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, cu respectarea normelor procesuale și materiale, și că materialele probatorii care confirmă încălcarea Regulamentului circulației rutiere au fost prezentate la dosar. În opinia sa, concluzia primei instanțe privind insuficiența probelor este neîntemeiată, fapt pentru care cauza ar urma să fie remisă la o nouă examinare în fond, în alt complet de judecată.

5. Potrivit art. 471 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din trei judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune comunicarea acesteia părților, cu acordarea dreptului de a depune referință.

Colegiul penal a examinat recursul în lipsa părților, acestea fiind înștiințate despre data examinării cauzei și având posibilitatea de a depune referință.

6. Examinând recursul în raport cu materialele cauzei și prevederile legale aplicabile, Colegiul penal concluzionează că acesta este nefondat și urmează a fi respins.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.

În materie contravențională sunt aplicabile garanțiile specifice unei acuzații în materie penală, în sensul autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv prezumția de nevinovăție. Prin urmare, sarcina de a demonstra existența faptei și vinovăția persoanei revine autorității care formulează acuzația, iar orice îndoială rezonabilă se interpretează în favoarea persoanei acuzate.

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în limitele criticilor formulate, Colegiul penal constată că prima instanță a cercetat circumstanțele relevante și a apreciat probele în conformitate cu art. 425, 457 și 458 din Codul contravențional. Hotărârea atacată cuprinde situația de fapt constatată, analiza mijloacelor de probă și motivele pentru care acestea nu au fost considerate suficiente pentru confirmarea acuzației contravenționale.

Potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în privința căreia este dovedită vinovăția sa. Conform art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței ori inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului și la stabilirea vinovăției. Nicio probă nu are valoare prestabilită, iar aprecierea se efectuează prin examinarea tuturor probelor administrate, în raport cu circumstanțele cauzei.

8. Contrar susținerii recurentului că ar fi prezentat probe suficiente, materialele cauzei nu înlătură lipsurile esențiale constatate de prima instanță. În procesul-verbal locul pretinsei contravenții este indicat prin mențiunea „Strășeni, pe traseul R1, km 36”, fără alte repere care să permită stabilirea certă a sectorului de drum și a limitei de viteză aplicabile. Această omisiune este relevantă pentru însăși existența elementului material al contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, deoarece depășirea vitezei poate fi stabilită numai prin raportare la limita legală ori semnalizată pe sectorul concret de drum.

De asemenea, din procesul-verbal și din celelalte materiale administrate nu rezultă date suficiente pentru individualizarea mijlocului tehnic utilizat la măsurarea vitezei și pentru verificarea omologării, certificării și verificării metrologice a acestuia. Recurentul nu a indicat probe concrete care ar permite înlăturarea acestei deficiențe.

Planșa fotografică anexată la dosar nu oferă, prin ea însăși, răspuns acestor obiecții: din aceasta nu rezultă cu suficientă claritate locul exact al înregistrării și regimul de viteză aplicabil, iar datele mijlocului tehnic nu sunt prezentate într-o manieră care să permită verificarea legalității măsurării. În consecință, simpla afirmație a recurentului că probele au fost prezentate nu echivalează cu demonstrarea caracterului lor pertinent, concludent și util.

9. Colegiul penal reține că procesul-verbal cu privire la contravenție este actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, însă acesta nu beneficiază de o forță probantă absolută. Atunci când persoana sancționată contestă punctual împrejurările esențiale ale acuzației, constatările agentului trebuie susținute de probe care să permită instanței verificarea efectivă a existenței faptei și a vinovăției.

În prezenta cauză, Leonid BATRAC a contestat atât locul exact al măsurării și limita de viteză aplicabilă, cât și identificarea și legalitatea utilizării mijlocului tehnic. Aceste obiecții nu au fost combătute prin probe certe. Recurentul s-a limitat la reproducerea unor norme generale privind scopul procesului contravențional și atribuțiile agentului constatator, fără a indica eroarea concretă de fapt sau de drept a primei instanțe și fără a demonstra că lipsurile probatorii reținute ar fi fost înlăturate.

10. Nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia respectarea formală a procedurii de întocmire a procesului-verbal ar fi suficientă pentru menținerea sancțiunii. Legalitatea formală a actului nu dispensează autoritatea de obligația de a demonstra, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența tuturor elementelor contravenției și vinovăția persoanei. Or, în absența localizării precise a faptei, a identificării mijlocului tehnic și a unor date verificabile privind măsurarea, persistă dubii obiective care nu pot fi înlăturate în defavoarea persoanei sancționate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a aplicat corect principiul *in dubio pro reo* și a concluzionat întemeiat că materialul probator nu este suficient pentru a susține acuzația formulată în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional.

11. Din conținutul hotărârii atacate nu rezultă existența vreunei erori de drept dintre cele prevăzute de art. 466 din Codul contravențional care să justifice casarea. Prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele relevante, a răspuns obiecțiilor esențiale și a motivat de ce probele administrate nu confirmă cu certitudine fapta imputată.

Solicitarea de trimitere a cauzei la rejudecare nu poate fi admisă numai pentru a oferi acuzării posibilitatea de a completa ulterior un probatoriu insuficient administrat. Controlul în recurs urmărește verificarea legalității hotărârii atacate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, iar recurentul nu a demonstrat existența unei încălcări procedurale ori a unei erori de drept care să impună rejudecarea.

12. În consecință, argumentele invocate în recurs nu și-au găsit confirmare și nu răstoarnă concluziile primei instanțe. Recursul agentului constatator urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 08 septembrie 2025.

13. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Iurie ȘALOPA, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 08 septembrie 2025, și se menține fără modificări hotărârea contestată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător: **Marcel JUGANARI**

Judecători: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU